

Sygn. akt I NSW 2188/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski (przewodniczący)

SSN Paweł Księżak (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego B. K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.,

wyraża opinię, że zarzut protestu jest niezasadny.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 16 lipca 2020 r. (data oddania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego) B. K. wniósł protest przeciwko wyborowi A. D. na Prezydenta Rzeczypospolitej, zarzucając naruszenie przepisów ustawy dotyczących głosowania, a mianowicie art. 6 ust. 2 ustawy, poprzez nieumieszczenie go, mimo prawidłowego zgłoszenia, na liście osób uprawnionych do głosowania, co doprowadziło do pozbawienia wnoszącego protest możliwości skorzystania z gwarantowanego w Konstytucji czynnego prawa wyborczego, a ponadto miało wpływ na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadach określonych w ustawie.

Stosownie do art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 979; dalej: u.wyb.2020) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyniku wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą.

Zgodnie z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020 w zakresie w niej nieuregulowanym stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2019 r., poz. 684 i 1504 oraz z 2020 r., poz. 568; dalej: k.wyb.).

Art. 321 § 3 k.wyb. stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Stosownie do art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpoznaje protest w składzie 3 sędziów, w postępowaniu nieprocesowym, i wydaje opinię w formie postanowienia w sprawie protestu. Art. 323 § 2 k.wyb. przewiduje, że opinia powinna zawierać ustalenia co do zasadności zarzutów protestu, a w razie potwierdzenia zasadności zarzutów – ocenę, czy przestępstwo przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów kodeksu miało wpływ na wynik wyborów.

Zarzuty protestu okazały się bezzasadne – a to z następujących przyczyn.

Stosownie do art. 6 ust. 2 u.wyb.2020 – na którego naruszenie wskazywał wnoszący protest – konsul, nie później niż 6 dni przed dniem wyborów, wysłał pakiet wyborczy do wyborcy wpisanego do spisu wyborców, który wyraził zamiar głosowania korespondencyjnego za granicą, z zastrzeżeniem ust. 3, pocztą nierejestrowaną. Konsul może przekazać pakiet wyborczy również w inny sposób, jeżeli operator wykonujący usługi pocztowe lub przewozowe w państwie przyjmującym nie daje rękojmi należytego wykonania usługi przesyłki nierejestrowanej.

W tym miejscu należy zauważyć – na co uwagę zwrócił zresztą sam wnoszący protest – że jedyną dopuszczaną formą głosowania przez obywateli polskich przebywających na terytorium Republiki Włoskiej było głosowanie korespondencyjne. Art. 3 ust. 1 pkt 2 u.wyb.2020 przewiduje zaś, że zamiar głosowania korespondencyjnego za granicą wyborca mógł zgłosić konsulowi do 15 dnia przed dniem wyborów. Zważywszy zatem, że z treści rozpoznawanego protestu wynika, iż B. K. zgłosił konsulowi zamiar głosowania korespondencyjnego w dniu 29 czerwca 2020 r. (co stoi zresztą w sprzeczności z treścią załączonych do niego jako dowody wydruków korespondencji, z których wynika, że miało to miejsce w dniu 30 czerwca 2020 r.), stwierdzić należy, że wnoszący protest, wbrew swoim twierdzeniom, nie zachował wymogów określonych w art. 3 u.wyb.2020 (dokładniej: w art. 3 ust. 1 pkt 2 u.wyb.2020). Wbrew stanowisku wnoszącego protest istniała zatem podstawa prawna niedopuszczenia go do głosowania w drugiej turze wyborów w dniu 12 lipca 2020 r. Już z tego względu brak było podstaw do uznania zarzutu wniesionego przez B. K. protestu za zasadny.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 323 § 1 i 2 k.wyb., orzekł jak w sentencji postanowienia.